

ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΣΤΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΓΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 10

ΕΚΔΑΤΑΙ ΜΙΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ Γ' ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

Ρ.Ε.Τ. 002/4.10.1947
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 200

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ

Σε προηγούμενο άρθρο μου είχα χαρακτιρίσει την επίδραση της μαρξιστικής θεωρίας σάν "ψύχωση" που σενεπάρχει υπνωτισμένες μάκες ανθρώπων και τις οδηγεί στα πιο απίστεια ευχρήματα. Είναι καιρός όμως να ριζούμε κάπως προσεκτικότερες ματιές γύρω στο μεγάλο πρόβλημα, που τρομερά απειλεί τη μεταπολεμική ύπαρξη της ειρήνης. Στο χώρα μας δε ζεσηκώς ένα συμμοριακό αγώνα, που σινέπειες και το αποτέλεσμα του είναι σέ θλους γνωστά.

Μιά απ τις σημαντικότερες άφορμές που κίνησαν τον κάρλ μαρξ να συλλάξη και να διατυκώξη τη θεωρία αυτή, ήταν η μέγοργό ρυθμό αυξανόμενη στην εποχή του εκβλομηχανοποίηση των πάντων, που προήλασε απ την αλματώδη πρόοδο των φυσικών έπιστηρών. Συγκέντρωνε άφορονο χρήμα στα χέρια λιγοστών και δημιουργούσε ένα κληθος άνεργων εργατών, που τους αντικαταστούσαν οι μηχανές. Αυτές οι ζαφνικές συνθηκες, στίς κόποτες βρέθηκε ο κόσμος τό 19ο αιώνα, έκαναν τον μαρξ να παραδεχθί πως γήγορα άδραη μιά μέρα, που όλες οι δουλιές θα έκτελοθνται απ τις μηχανές, θα μείγουν τότε πάνω στη γή πεντέξι μεγαίστενες τοδ πλούτου - δημιουργήματα τοδ κεφαλαιοκρατικού ανταγωνισμού - και θα έκρεταλλεθνται τό φτωχόκοσμο, όμως ο φτωχόκοσμος δέν θα μείνη μέ τό χείρα δεμένα, θα ζεσηκώξη, θα συντρίξη τοδ έκρεταλλεθντος κ' έτσι θα δημιουργήση τη δικιά του κυριαρχία.

Όλα θα τα μοιράσουμε τότε ανάμεσα μας, σάν αγαπημένα παιδιά, και σέ λίγο δε θα χουμε ανάγκη ούτε από κυβέρνηση. Όλοι θα ζούν αρμονικά, τραβώντας προς την πρόοδο... είτε τό θέλουμε είτε όχι θα γίνουν αυτά, λέει ο μαρξ. Η εξέλιξη δημιουργείται μόνο απ τις μηχανές και τις διαφορетиκές καταστάσεις της ύλης μέ γορους αναγκαιότητας.

Συχαριστο μυθιστόρημα λές, και διαβαζεις στα βιβλία τοδ μαρξ. Η όλες τις λεπτομέρειες, στην κορεία του και που τό τέλος καρ όλες τις κερικέτειες καταλήγει αίριο. Όταν όμως όλα αυτά τεθούν κάτω απ τό φακό της έπιστημονικής έρευνας και κριτικής, τότε δυστυχώς δ-

λη η είδωλλιακή παραδεισιακότητα κουρελιάεται και μένει ένα άπλο, όνειρο - ράδες, μα και φθοροτικό - μυθιστόρημα στο χαρτί. Κι αυτό δέν άργησε να γίνει. Τα άβάσιμα επιχειρήματα που σερβίρονταν σέ βιβλία περιζώτερο μορφής μαγειρέδων, από σοβαρής έπιστημονικής έργασίας, ήδη από τό τέλη τοδ ίδιου αιώνα τις βασικότερες γοαφίες τους δέν άντεξαν. Γιατί ο μαρξισμός αντίστρατεύεται άκόρα και σέ οικονομικές πραγατικότητες. Κυρίως άρως μέ δημοσιονομικές, πολιτικές αναρωτιστικές θέματα για τό πια θα μιλήσουμε σέ προσηχά άρθρα.

Κ' έτσι περιφρονήθηκε τό σύστημα και τ' όμια τοδ κόλλου κόσμου. Παραδόξα άρως μέ τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο διαπιστώουμε μιά ζώση κίνηση υπέρ τοδ μαρξισμού. Αυτό άφείλεται άραγε ή νέα αυτή άνοηση; Είναι κορφανές ότι οι δοκιμασίες τοδ πόλεμου και ή έκλεθούσα άδολιότητα έδωσαν το πρόσφορο έδαφος για να λικνισθί ή δυστυχ ή ανθρωπότητα στα πιο άπαθητά και άπίθανά όνειρα. Ο πόλεμος ζεπεσε τον άνηρωκο και ύλικο και ήθικό. Χάθηκε ή συνήθεια της δουλιής. Όλα αυτά άποτελουν περιττά και ελατρετικά ένοχίες για την επέκταση άνωρεπτικών θεωριών με παραδεισιακές ύποσχέσεις. Ποτές σέ μιά υπερρούνα χώρα δέν έχει πέραση ή ούτοπια. Αυτό τό παρατηρήσαμε σ' άλλη την ιστορία τοδ κόσμου.

Και προζώτερο ήταν γραστό να παρατηρηθί στον τελευταίο πόλεμο. Μέσα στην άρρωστική κίνη κατάσταση τοδ χαμσ' ο κόσμος άρχισε να όνειρευεται ένα "παράδεισο", που τοδύνααν άναγωνίστη γοητεία οι σοβιετικοί άποκοσυστές της γερμανικής έπίδρασης. Τότε οι έλληνες έντασίαζαν τα σκελετωμένα παιδιά τους και μιά ρωνή άγνωστη τους κάλεσε για έλευτερία. Δημιούργησαν την αντίσταση! Άλλα οι κρυφες της έλευτερίας ήταν λύκοι μέ δέρα γοράτου. Και οι άγωνιστές έγιναν τυφλοί και της πιο άνοη ελληνικής προπαγάνδας.

Η σημερα τό σκοτάδια ζαπτεώσαν και ή Ελλάδα δίνει τη μάχη της έλευτείας. Η δάφνη της αλβανίας μένει άπράαντη!

ΤΙΜΗ ΠΑΡΤΑΖΗΣ

ΤΙ ΘΑ ΜΕΙΝΗ ΣΤΗ ΣΚΕΨΗ

Πολλές οι συγκινήσεις και οι χαρές του φανταστικού, άλλες μεγάλες και άλλες μικρές. Στο τρανό αυτό σχολείο χιλιάδες δυο φορές οι αϊτσανίτες το σκιμπαλέρασμα της χαράς, της λύτης, της απολαύσης, θα υψώσης με μια στιγμή γά κετς, στα ουράνια, περνού μερικές από ένα χέρι της μοίρας και άλλες, ο πόνος από μια άτυχία να συμβαίνει την ύπαρξη, κάθε μια συγκίνηση σου γεννιέται και μια ανάμνηση, κάθε μια χαρά σ' αφήνει στη σκέψη και μια ειρήνη.

Όλα αυτά το γέννημα κι' όλο αυτό το δημόσιο είναι το γέννημα της φαντασίας ζωής... Εάν μια μέρα γεννθμε πολιτικές αρετές στην αγαία χώρα μας ού έχει άκλωση ή γάληνη, και η χαρά-ού νοσταλγούμε ο ένα καρδενάκι άκουμπιμένοι εις τη χειμωνιάτικη σάλπιγγή του σκιτιού-τη ζωή που ζήσαμε τότε που φορούσαμε το χιμά, και ού δίνει ο νους στη ζήτησα νοσταλγία μας τις εικόνες αυτές της ζωγραφισμένες από τον ενσυναίσθητη χαρά και τον πόνο μας. Πάμπολλες εικόνες σάν κινηματογραφική ταινία, έχου με όλοι μας στη διάθεση της νοσταλγίες μας, κείνες όμως που ζωγραφίστικα και χρωμάτηκαν καλά στην ψυχή μας είναι ού κομωμένες από τη γιορτάσιμη μέρα της επίσκεψης των Υπουργών και των δημοσιογράφων στο Γάργα μας.

Εάν τις αφριανές χειμωνιάτικες νύχτες κλεισόμε τα μάτια, άρχεται σάν καρδέλας, σάν όπταλτα στη φαντασία μας η λευκή πολιτεία μας-με την έκκλησεύλα, το, όσάτρο, το διοικητήριο, τη γαλανόλευκη. Ταυτιά μας ού τα χαιδεύει το ναυορισμα των έθνικων τραγουδιών μας και ού συμπλαστικές μορφές, συναδέλφω άναμα με τις λεπτές σιλουέτες των αξιωματικών μας ού είναι για μας το πιο εύχρηστο προσκλητήριο.

Αύριον χιλιάδες δικόχα και μπερεδά: κίς ριγμένα μ' όλη τη δύναμη της ψυχής μας στην άερα, πάνω στο ζενίθ του αυτού ρηγευ-ένδοσιασμού μας, ού μας φέρουν στη σκέψη πέντε χιλιάδες άποχρεώσεις έχουμε σέ κείνους που μας διοίχραγ σάν στρατωνίζορασαν κάποια φορά στη λευκή πολιτεία του Γ. Γάργατος. Έκαναν αν.

Εάν οι εικόνες της φαντασίας ζωής μας, κίς ού μείνει στη σκέψη!

Γιάννης Καραλής

Μ' ούτ' ούρα μας

ΟΙ ΕΠΙΤΕΛΕΤΕΣ

Η άληθεια πιά βγήκε στα φόρα
Εάν φρόνανε οι Υπουργοί
και ο κομμένος "Ρίξος" τώρα
άφριζε άλλο την προσοχή!

Τώρα σάν είμαστε κιά σκάραι
Πού οι φασίστες τυραννούν
"Γενίτσαρους" μας όνομάει
και οι άρβες του λυσσούν...

ΠΑΝ.

Η ΕΡΩΤΙΚΗ ΜΟΙΡΑ

Ο... ΧΟΡΟΣ

Φώναξαν, κι' άκού φώναξαν, άραχνασαν. Κι' άκού άραχνασαν σταρτήσαν. Κι' άρχισαν να σουρίζουν, κίς πετούν πηλίκια κίς χτυπούν με ρυθμό τα χέρια. "Ο-πλα θέλουμε, ο-πλα θέλουμε!" Δυό άνθρωποι έπεσηροδντο από δυό γιλιάδες, κίς ύστερα οι δυό χιλιάδες "Ε-φώρησαν" έναντίον των...

- Ρέ κώστα;
  - Ρέ κώστα;
  - Κάνει νά τους άσ' κώσουμε;
  - Γιατί;
  - Είναι Υπουργοί!
  - Άκού, κίς ύστερις; Ίδω άσκώσαμε κίς και κίς.
  - Ουτε...
  - Κίς ντε... Όπλα λέει ού μ' ά, δώσουνι θά πάμε νά τσακίσουμε τους, συμμορτίτες κίς έξ άλλου...
  - Κομπιάσε.
  - Και έξ άλλου;
  - Κίς... κάνει νά σφηνουν χωρίς... νά τους χρεώσουμε; Ίδω χρεώσαμε τόσους και τόσους κίς αυτούς που ού μας δώσαν τα όπλα...
  - Τρανοί είναι, ρέ κώστα!
  - Κίς ύστερις; Άντες! Κίς... χούμψαν οι άλλοι! Πάμε...
  - Πά, σί!
- Και νικώντας το διαταγμό του ο κώστα... έξ λίγο η μπόγα του έφερνε οριαρρευτικά για το καίρι κίς ένα άπ' τους δυό, Υπουργούς!...

ΝΙΚ.

ΛΕΟΝΤΑΡΙΣΜΟΙ

"Ο Τίτο έδηλώσεν, ότι ού συντόνισεν τας Έν. Πολιτείας, άν ποτέ του έπιτελούν."
("Ελευθερία" Αθηνών 2.10.47)

ΑΠΑΧΑΡΑΓΜΑΤΑ

Διγενήδες.

Δέν πέθανε ποτέ για μας
ο Διγενής, τον ζούμε πάντα
μέσ' το αίμα μας.

Κι αν καιιά φορά, άγριος
χιονιάς τον έβριση στην κρη
πόδα του, μ' ένα ειλι μας τον
ανάσταίνουμε.

Τού δίνουμε το δόση και
του λέμε: "Εύκνα! Εύκνα και
χούκνα!"

Δέν πέθανε ποτέ ο Διγε-
νής στον τόπο μας. Για λί-
γο μόνο ζακωταίνεται. Απο-
ρεί κι όλα να μεσάρωσθ.

Μά μόνο για λίγο, μόνο για
λίγο, και ν' αϊθροντά η γής.
Κι ο Διγενής πατιέτ' όλορ-
ος.

- Δώ είμαι!
Σκιάζεται η γή-όλη η οί-
καυμένη!

- Δώ είμαι!
Κι ο κόρας όλος τον θο-
ρεϊ, ε δέσας με θάμρος...
έκκληση.

- Δώ είμαι!
Εκυρου και τον ποσκυ-
νομα, κ' αν Γερμανοί λέγον-
ται αυτοί, κ' αν Βουργαροί,
κι ό,τι άλλο.

Ο Διγενής δέν πέθανε πο-
τέ για μας. Ζεί μέσ' το αί-
μα μας. Κ' εμείς είμαστε γι
οί του, αυτό, κ' αυτό παι-
διά του, κ' αυτός από μας
κι ένας Διγενής είμαστε.
Διγενήδες, δέν σκιάζαστε
το καλαρι, κ' όποιον όχτρέ
όποιος κ' αν είναι, όποι-
ος κι αν είναι!

Ο Ρ Ο Φ Ο Υ Σ

ΕΥΧΕΘΥΛΕ ΤΟΥ ΓΙΛΓΟΥ

ΠΡΟΣΕΛΛΕΙ!

Κορέ! νά γίνετε κάτοχοι
μιάς μεγάλης αρρώστιας,
πίνοντας νερό απ' το λαγού-
ρι του συναδέλφου σας.

Διατρέχετε μεγάλο κινδύ-
νο, όταν κάποιος στυνεί μέσ'
τη σκηνή.

Νά φωνάζετε ν' αναφέρετε
στο γιατρό εύκαίρως για
κάτι που έδηλώθηκε στον
όργανισμό σας.

Ατσι αποφεύγετε μεγάλες
αρρώστιας.

"ΕΓΡ. ΓΙΛΓΙ ΤΟΥ Ι ΤΑΠΙΑ-
ΤΟΣ ΕΚΑΝΑΜΕΘΕ, Ι ΒΙΣΘΕ ΤΟ-
ΣΟΝ ΜΑΛΛΑΜΕ ΘΕΙΣ ΟΧΙ ΜΟ-
ΝΟΝ ΤΑ ΟΜΑ ΤΟΥ ΖΗΓΑΙΣ,
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΥΓΗΝ ΓΙΛ ΜΑΛΛΑ-
ΜΕΣ ΕΜΠΕΤΕΥΟΜΕΘΕ."

ΡΕΓΑΤΗΣ

(Από τον προχθεσινό λόγο
του).

Από τα γκρίζα τής ακρόνησος τ' Ιράκια
τό δειλινό δέ σένα οι ψυχές πετίνε
των πταριών, λαμπροί, κ' με πλάνα ζάρτια
τρέχαντ' αϊθρών παύ μέσ' το πέλαο τραβάνε...

Οι όλασπρες σου κολώνες, στέκουν με καμάρι
από τό χέρι θεϊκού πλάστη γλυμένες
λουμένες στ' άπολλώνιο, χερσό φεγγάρι
κι απ' την άφουρα τής άίθρας παντ' αϊθρών.

Πάγω απ' τού Σουίτου την άκρη ο Ποσειδάνας
απ' τό κ'ό, τή μπλάβα οίλασσα άγγαντερεί
γύρω του άσηροπροσινίζει ο έλιώνας
και τά κλωνάρια τής άίθρας αναδενεί...

Καέ, που από προγόνων πνεύμα λαμπυρίζεις
στις όδους μας ψυχές που στά τριανταφυλλένια
τ' άμάρμαρά σου τίς νυχτιές πεταλούδ' αϊθρών
την Ελλάδα άνάστησε τ' αϊθρα, αϊθρα κι άχέρια!

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

Είναι άνωθεν κ' ο κα-
ριγραφή αυτό που δια-
πιστώνεται κάθε πρωί
και άπόγευμα στό τάγμα
μας. Απο δέ όμιλίες πα-
τριωτικές, από κεί τρα-
γουδία έν νικά. Πέρα πέ-
ρα έπροημιές γού την
Ελλάδα, άνοείται η ά-
μόσφαιρα. Τραντάζεται ο
τόπος, είναι μιά όμορφη
είκονα γησιού έλληνικ-
κού ένθουσιασμού. Δέ γυμ-
νωτική μιάς νυχτικής με-
ταστρώσης. Τά παρασυρμέ-
να από τή κομμουνιστο-
σλαβική όρμη έλληνοπου-
λα άναγκάστουν καθ' ημερη-
νά στην ένδοξη έλληνι-
κή γολυμπήρα, κλείνουν
μέσ' την ψυχή τους την
Ελλάδα, γι αυτό και ναι
όσον κάθε είδους μεγα-
λειά είμαστε άλλες!
Γησιοί απόγονοί των η-
μιθέων του Παραδένος
και τής Ήσλαρινος, του
Μ. Αλέξανδρου και του
21. είμαστε οί ίδιοι οί
άντρεωμένοι του 40.
Τρέχει ολόγυρο έλληνι-
κό αίμα στις ελές μας
μέσα στό αίμα μας θα
κυριαρχή πάντα ο άπορός
μιάς άνωτερης κνοής, κ' α-
τι άπειροελαχιστο από
τό θεϊκό μεγαλείο.
Εήμερα η Ελλάδα μας

περνά μιά θορακή ιστορική
καμψη και βρίσκεται σε
όμοιο πυναγερμό γι νά
ση το συντριπτικό πλήγμα
και τή χριστιική θολασο
άνδοχικό εγκλήμα. Οί συμ-
μορτίτες τυφλωμένοι από ά-
σάνταστο μίσος και κατα-
στροφή μανία για κάθε
τί το έλληνικό, πυροκολούν
και λημειώνεται την υπαι-
ροεξυπηρετητας θελημα-
τικά τά άρκατικά σχέδια
και τίς κατακτητικές όρέ-
ξεις του Παναλαϊσμού. Οί
κ' ανόροι σύ μυστοί είναι
ένδοξη υποχρέωση περισ-
σώτρεσ' άκο κάθε έλλη σόρα
άποδρητα και πηγάια τό
έλληνικό μας αίσημα δέ
μιά συγκλονιστική του έκ-
ρηξη νά ξεχυθή όρμητικό
για νά σωσση και νά συν-
τοίση τους έχθρου τής Ελ-
λάδος.

Η ιστορία διατάζει, ο κα-
θήκον προτρέπει, τό έθνος
όλοκληρο μ' άσ παραστέκει
από τους κ' ανόρους. Αν-
τή γυμνα είναρη, από τή
λαμπτή ένθουσιασμού, έν-
μεινεί κ' Πανελλήνες άς ρι-
χτοδρεί στον άγωνα για την
έλευθερία και τή δικαιο-
συνη, γιατί όπ' ας λέει κι
ο Π. Λέρης,
"Κα κ' άς χωρίς Πατρίδα δέ
μπορείς... Ε.ΘΕΩΔΩΡΙΔΗΣ

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

14, 9-44 Στο χω-
ριό Λικομηδινό
λαγκαδά μετά τη
λειτουργία της
Κυριακής ο υπευ-
θυνος του Κ.Κ.Ε.
δεν επέτρεψε να
φύγη κανένας από
την εκκλησία.
Διέταξε τον υ-
πεύθυνο του να
να καλέσει το χω-

ριό σε συγκέντρωση.
Ο σκοπός της συγκέντρωσης, φαινομενι-
κά μόν ειχε γκρό τον θρανο ο σκοπός
οά γίνονταν υπέρ του κόμματος.
Στην πραγματικότητα όμως ο υπεύθυνος
του Κ.Κ.Ε. ήθελε να βιάσει τη γυναίκα
του συναγωνιστή και συντρόφου του.
Αφού λοιπόν βεβαιώθηκε, ότι ο κήρυξ
ήταν στη συγκέντρωση κι ότι εκεί ο αρ-
γούσαμε τράβηξε για τό σπίτι του εαρι-
κού υπεύθυνου.

Κανείς δέν ήξερε τί τὰ σ υναντοβσε.
Όλοι βολίζαμε υπό άγνωστο. Τό δεός του
καί ή περιέργεια είχαν δημιουργήσει σ
στη σκέψη μας τό πιο περίεργα συμπλέγ-
ματα.

Όκει βρήκε τη γυναίκα-μιά άρραφα και
δροσερη χωριάτισσα-καί της επέτρεψε διά
να κανοκοιτηση τους άνόμους πόουστου
... άτσι την άτιμωσε!
Ό άτιμωσής καθήγγειλε την άτιμία
που έγινε εις βάρος του στην περιφερ-
ική επιτροπή λέγοντάς επί λέξει "ώστε
θέλατε να με κάνετε δημοθέατή σας για
να μου βιάζετε τη γυναίκα μου;"

Ανεύθυνα ψιθυρίσματα, σέ άφάνταστες,
καί τερασάδες κοιμιλίες, σκορπίζονται
μέ τέτοια ευκολία-του ή άσφίλιως τους
δημιουργούσε προλήματα και στην πιο
ευαίσθητη κόμη φαντασία.

Τά ύπουλα κρυπτοκομμουνιστικά συνθήμα-
τα δέν έχασαν ούτε και τώρα την πολυ-
κόστη εύκερία. Ξεφάντωσαν, δειλά στην
άοχη, τολμηρότερα σέ λίνο.

"Άκεί" έλεγαν"ό Δημοκρατικός Στρατός
της Ελλάδος σ'υποβαίνει άλλοίμονε σέ
μας που οά ένωσουμε την τύχη μας μέ τη
οική τους!"

Κανένας δέν σ' άρνησεί πός ή ύπουλη
φωνή της κόκκινης προδοσίας, είχε άπη-
χηση στη ευκολία για συνθημάτα τους
ψυχής μας. -Ηι τήγαμε κι ένα σφίξιμο
που έμοιαζε μέ άγωνία έτοιμοάνατου
κυριεψε τό εναί μας.
Μά να... σκεφτήκαμε τή πρώτη λευκά
τσαντήρια-τά σπιτάκια της νέας μικρής
πατρίδας μας. Τά μάτια μας σέ μια τιτά-
νια υπερένταση προσκοπήσαν να έκμηδε-
νίσουν την άποψήν, να λύσουν τό μν-
στήριο του άγνωστου νησιού που άπλω-
νονταν μπροστά μας. Τό βλέπαμε και άνη-
κε και στο παρελθόν κάθε άχος της ύ-
πόλοιπης Κρήης: μας....

Κάποτε γτάσαμε, βίδαμε, μάθαμε και σύν-
τομα βρήκαμε τον πραγματικό έαυτό μας.
Τέτοιον που κοτέ έως τώρα δέν τον εί-
χαμε νοιώσει.

Τό πνεύμα της Ελλάδας που τόσο καιρό
βρισκονταν υποχωμένο πήρε κωντόνια συ-
νεκλώνησε τό είναι μας και παρέσυρε
κάθε σκουριασμένο, παλιό παρόιστο, κέ-
σε τί ξένο, π την ψυχή μας-κάθε τί που
δέν ήταν ελληνικό!
Κι... με τό χείλη για να κοθύμε"ΕΛ-
ΛΑΔΑ ΣΤΑ ΤΟΙ ΜΑΤΟ ΕΟΥ-ΠΑΤΟΣ ΑΕΝ. ΑΛΛΙ-
ΗΣΙ ΠΟΥΣ ΜΑ. 11"

Τωνή βοώντως έν τη έρημω!
Ήταν πολύ φυσικό τά λόγια του δέν ά-
κουστήκαν, γιατί στον υπεύθυνο του Κ.Κ.
δέν επερίληθη καμία τιμωρία.

Κουκουλεκίδης Σωκράτης
3ος Λοχος

ΕΥΒΟΥΛΕΣ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ ΜΑΣ
ΤΟ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟ ΝΕΡΟ
"Ασφαλιζέται γερό ούλα, άκρα δόντια
καρόρο και δροσερό στομα μέ καθημερι-
νές κλύσεις στο θαλασσινό γερό.
"Απίσης μετριάζονται οι άμυδαλές.
"Α καλύτερη έγγύηση είναι τό θαλασ-
σινό νερό

"ΜΙΣ ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΣΑΣ ΠΗΡΑ ΕΝΑ ΘΕΡΙΚΟΝ
ΔΟΥΤΡΟΝ. ΑΛΒΑΝΤΙΘΗΝΑ ΚΑΙ ΣΤΙΜΑ ΗΕΙΕ-
ΣΟΤΕΡΟΝ ΜΑΙΝΑΕ."
Γ.ΣΤΡ. ΓΙΟΣ ("Ακ' τον προχθεσινό λόγο του)

Τ Ο Α Β Ε Ι Κ Ο Μ Α Σ

Ο.Ε.Ε. Ρώσοι, Άγγλοι, Αμερικάνοι... άπό κοινού βενιάζουν
γιατί πάντοτε οι Έλληνοι έρχονται και μας περιβάλλουν
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ=Πρίν των Ουννων ήταν φίλη, δέν μπορούσε νέναι μόνη
τώρα είναι μέ τους Ρώσους, κι άδριο... τρέλα κορδονι
ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ=Μέν'ό τίτο άρχηγός της, μέ και κατ' στυρερόφοροι
ΕΛΛΑΣ= Άχαντά σ' άλους τους Έλληνους ο Άσος της ά γυναίτας
πως καλά σέ να γελάση, πιος γελάσει τελευταίος....

ΠΙΣΤΟΛΙΔΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗ"

Ο συντάκτης μας Γάιος Πανταζής έλαβε την ιδέα κάτω έπιτολή την δημοσιεύουμε για το πατριωτικό της περιεχόμενο.

"Αγαπητέ μου φίλε, όταν φαίνεται μοιραίο, κατόπιν από τόσα χρόνια και καλόν ηρώνη του Σκαπανέα να ζυγνήση το είναι μου, είμαι κι εγώ ένας Σκαπανέας, αλλά έπομαχος. Όταν πρό 25 έτων, έβγαλο τή δοξαριμένη στολή του Έλληνα Στρατιώτη εγώ, να Σκαπανέας, και όταν το 1940 και καλόν ηρώνη της αγαπημένης μας Πατρίδος με έ κάλεσε κοντά της, πήγα πρόθυμα και με χαρά, αλλά όταν η Ελλάδα μας, μπροστά στις έρδες των Ούννων, γονάτισε για λίγο, έβγα, όπως όλοι μας με δύο τραυματά. Το ένα έπεσ τή Ολίψη και το άλλο από τις υπηρεσίες μου πρός τήν Πατρίδα. Ήρα και καλόν μοιραίο ήτανε να γνωρίστουμε και όταν έκουσα πως είσαι Σκαπανέας, πέταξα από χαρά και άμεσα γράφικα στην εφημερίδουλα σας.

Άλλα σήμερα το ε τεύχος σας και διαβάσα το άρθρο σας "Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΤΡΙΔΑ" και έρωλογώ ότι τά ώρατα λόγια σας με συκεκίνησαν βαθύτατα. Και αγαπητέ μου φίλε, με συκεκίνησαν γιατί μέσα σ' αυτά βρήκα τήν έλληνηκή καρδιά να κτυπά με τον ίδιο παλμό που κτυπούσε στά παλιά τή χαρόνια. Βρήκα ότι μέσα μας ζή ακόμα η Ελλάδα μας, δουλέυει αγαπητέμου Σκαπανέα, καλλιεργήσε με τή σκαπανήσου τό χώμα της Ελλάδος μας. Υπάρχουν μυριάδες Έλληνες πραγματικοί και γνήσιοι και διά της που τήν αγαπούν και κείνο που χρειάζομαστε είναι να τονωθή η πίστις μας. Το άρθρον σας είναι υπέροχον και ό,τι χρειάζεται. Πολύ σωστά τή λέτε ότι και Χριστός μας όταν πήγαν να τον δούν Έλληνες, είπε τόν νην έδοξάσθη ό Ίδιος του άνθρώπου". Και εκείνος διέγνωσε ότι εμείς οι Έλληνες αποτιλούμε ξεχωριστή γεννιά από τον άλλο κόσμο. Και από τότε είμεθα ό περιούσιος λαός Του. Άφου λοιπόν έχουμε με τή μέρος μας τόν Χριστόν και θεόν μας, δέν γράφεται δυνατόν να εβόσουμε όπως κροσσάθουν να έπιτύχουν οι έχθροί μας. γινισθόμεν λοιπόν όλοι μας για μια Ελλάδα μεγάλη κι ελεύθερη. Το θέλει ό θεός μας να ήσσουμε ελεύθεροι και τή ζήσουμε ασφαλώς.

"κι αν είναι οι έχθροί μας πλειότεροι ήμών είναι ο θεός μαζί μας μαζί μας πόλεμων"

κ.λ.κ.

Ζ Η Τ Ω Η Β Α Λ Δ Δ Η Α Ε
με έκτίμησιν
Γεώργ. Λαμπρόπουλος
Εταδίου 54
Α Θ Η Α Α Ι Λ

Ο συντάκ. Γάιος Πανταζής εςχαριστάει θερμά τον άγνωστο του έπιστολογρέφο βασιλιά συκεκίνημένο.

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΤΗ ΜΟΝΑΧΑ. (4)

Τό σημαντικότερο γεγονός της τελευταίας έβδομάδος υπήρξε η έπίθεωσις της... (text continues)

Παρηκολούθησαν τήν τακτική άπογευματινή συγκέντρωσίν μας... (text continues)

Σήμερον Κυριακή γίνεται νέα παράδοσις... (text continues)

Ετούς άπολυομένους, από τό τάγμα μας συγγέλλοιους των κλάσων 1940 και καλαϊοτέρων, ευχόμεθα καλήν σταδιοδρομίαν... (text continues)

Εξ ένα άποχαιρετιστήριο γράμμα, που άστράφει στα γραφεία μας οι άπολυομενοί, εβόσοντας από τήν παύση μας... (text continues)

τίς καλλίτερες έντυπώσεις και με άτσάλωμένη τήν ψυχή από άγνό πατριωτισμό, εναγαγεννημένοι και εναβαπτιμένοι από τή μετλη δημιουργία του Τάγματος μας... (text continues)

ΧΟΡΙΣ ΕΧΘΙΑ

"Τό κόμμα στο 3ο συνέδριό του (Δεκέμβρης 1937) διακήρυξε άλλη μια φορά τήν αλλαγή της έννοιολογικής σύνθεσης στο Έλληνικό κόμμα: της Μακεδονίας και τόν Έλληνικό έννοιολογικό χαρακτήρα της... (text continues)

Καινούργιοι τίτλοι τιμής για τὸ Τάγμα μας. Ἕνα ἀκόμη παιδί του, ἕνα ἀκόμη ἄλληλοπούλο ἔβλεπε ἡρωϊκὰ κτυπημένο ἀπὸ προσοχὴ καὶ βόλι. Δεκαεὺς Κόζας Δημήτριος... πήκε στὴν κατοχὴ στὶς ἀνεβελλητικὲς ὀργανώσεις τοῦ Κ.Κ.Β. ὀργανωμένος ἀπὸ Πατριωτικὸ ἐνθουσιασμό καὶ ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα. Μέσα στὸ ὑπέροχο Τάγμα μας ἔνωσε τὸ βάθος τῆς προδοσίας εἶδε τὸ βόθρο καὶ τὸν φτάνη μὲχρι τὸ κατωσάφιο, κατάλαβε ὅτι χωρὶς νὰ τὸ νοιώσῃ ἐκρόδιζε καὶ κατέστρεφε τὴ δοξασιμένη Πατρίδα του. Τὸ μυαλό του ξεολώσε, ἡ συνέτηξή του ἐπανεστάτησε στὸ γνόβισμα τῆς προδοσίας. Ποῦ δόνησε τὴν Πατρίδα του; Ὅχι, δὲν ἔμπορεσε νὰ ἐξακαλυφθῇ τὸν ἴδιο δρόμο.

Ὁ δρόμος τῆς Ἀλλάδος ζανιγόντων μπροστάτου ἴσως, καθαρὸς στρωμένος, μὲ δάφνες. Στ' αὐτὰ του ἀντήχησαν οἱ ἀρχαῖοι καιάνας, τὸ κλεφτικὰ τραγούδι τοῦ 21 καὶ τῆς Ἀθανίας. Καὶ νὰ τὸν ὁ Κόζας ζωσμένος τ' ἀράματα στάκει ἐκεῖ ψηλά φρουρὸς τοῦ ἰδανικοῦ καὶ συνεχιστῆς μιᾶς τριχιλιόχρονης ἱστορίας. Πολεμὰ μὲ μανία αὐτοῦ καὶ πρὶν τὸν βούτηξαν στὸ βόθρο. Ἡ μοῖα τοῦ ἐπεφύλαξε τὴ μεγαλύτερη τιμὴ. Καὶ πεθάνη γιὰ τὴν Ἀλλάδα. Πέθανε ἀλλὰ ζεῖ καὶ θὰ ζῆ στὶς καρδιές μας αἰῶνα. Ἦως μέσα στοὺς ἠρώες ἔτσι παραδείγμα πρὸς μίμηση. Βίθε νὰ εἴχουμε τὴν ἴδια τύχη. Βίθε ἡ ζωὴ μας νὰ σταματήσῃ σὲ μιὰ τέτοια στιγμή. "Κι' ἂν καθόντες γιὰ τὴν Ἀλλάδα, θεοὶ εἶν' ἡ δάφνη-μιὰ φορὰ κανεῖς πεθαίνει!"

Κοιμήσου ἡσυχὸς ἀξέχαστε καὶ ἤρωα Κόζα. Ὁλόκληρο τὸ Τάγμα μας εἶναι ἑτοιμὸ σὲ λίγο φθάνει στὰ σύνορα καὶ θὰ ἐκδικήσῃ τὸ θάνατό σου.

Ἄς εἶναι ἑλαφρὸ τὸ χῶμα πού σὲ σκέπασε.

* Ἄγγελος Νίκης

⊕ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΜΑΣ

Τὰ χρήματα πού συνεκεντρώθησαν ἀπὸ τὸν ἔρανο μεταξὺ τῶν συναδέλφων γιὰ τὸν ἤρωα νεκρὸ μας χροσμέρη τοῦ 37ου Δόχου Κοραντος πού εἶναι γέννημα καὶ φρεμμὸ τοῦ Τάγματός μας, καὶ ὁ ὅποιος ἔβλεπε ἡρωϊκὰ ὑπερασπιζόμενος τὴν πατρίδα του καὶ σώζοντας τὴν ἀπ' τῆ Σλαυρὶ κομμουνιστικῆν χολέραν ἐστάλησαν εἰς τὴν οἰκογένειάν του.

Τὰ ἀπομεινόμενα χρήματα ἦσαν 1.000.000. Ἡπίσης ἀπεστάλη τὸ ἐξ ἔρανου συγκεντρωθέν ποσὸν ἐς 957. χιλιάδων εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ πνιγμένου συναδέλφου μας Παντούση Παπλιάκα.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους τοῦ "ΕΚΚΛΗΝΕΩΣ" ἀρχίζει δημοσιευομένη σειρά ἀγγράφων τοῦ συντάκτου μας Τάκη Πανταζῆ ἀντικομμουνιστικοῦ περιεχομένου.

Δόγω πληθώρας ὑλης, αἱ συγγραφαὶ τῶν συναδέλφων καθυστεροῦν δεξιὰ τὴν δημοσίωσιν.

Μιὰ ἀκτίδα φωτός. Μιὰ ἀξιεπαῖνη κι' ἐκ πιδόσορα προσπάθεια ἔκανε τὴν ἀρχὴ τῆς στοῦ Τάγμα Βραβάνων. Ὁ ναυτῆς Ταμπάκης ὡστόσο τὸ Ἀλληνικό του ἀνάστημα καὶ μὲ ὤνη παλλομένη ἀπο πατριωτικὸ ἐνθουσιασμό καλεῖ τοὺς παραιομένους καὶ βουτηγμένους στὸν κομμουνιστικὸ βόθρο νὰ συνέλθουν κι' ἐνωμένοι μὲ τοὺς ἐμπόλοιοι πού Ἕλληνας νὰ κτυπήσουν τὸ κόκκινον θεριὸ πού παῖει νὰ καταβροχθίσῃ τὴν δημοσὴν πατρίδα μας. Νὰ τι γράβῃ σὲ μιὰ ἐκκλησίᾳ του. "Ἀπιστῆμονες, διανοούμενοι, ἐπαγγελματίαι, ἀγρόται, ἐργάται, μιὰ ἀπομένει σ' ὄλους μας ἠθικὴ ὑποχρέωσις, ἕνα ἔχομε ὑπέρτατο καὶ ἱερο καθῆκον, μὲ τὰ ἔργα μας καὶ τὰς πράξεις μας ν' ἀποδείξωμεστὰ παραπληροῦντα ἀδελφιαμας πῶς ἀδελὰ τους ἐγίναν ὄργανα ἐχθρῶν πού παραδοκοῦν τὸ λιποψυχισμό τῆς μητέρας Ἀλλάδος γιὰ νὰ τὴν ποδοπατήσουν νὰ μολυγοῦν καὶ βερηλώσουν τὰ ὄσα καὶ τὰ ἱερά πού κερδίσανε μὲ τόσες θυσιὰς καὶ ἀγῶνας καὶ μὲ ποτάμια αἵματος οἱ πρόγονοί μας καὶ πολλοὶ ἀπὸ μίαν τοὺς ἴδιους, πιτρεύσαντες εἰς οὗτοια στήλην θεωρίαν ἢ ποια στήν πράξιν δὲν εἶναι παρά ἐγκλημα τραγικὸ, ἄνοστον, γῆμα φορικτὸ καὶ τελεία προδοσιόν. Ὅλοι μας, καθ' ἕνα, στὸν κυκλό του ἄς προσκαθῆ νὰ καταπολεμήσῃ ὅπως μπορεῖ τὸ ἄγος καὶ τὸ μίσος τοῦ κομμουνισμοῦ."

Μπράβο σου Ταμπάκη! Τὸ ἀρχινημένο βῆμα σου ἄς ἐπιταχυνθῇ. ἔχει συμπαραστάτες ἐμὰς τοὺς ἔκαπανεῖς τοῦ Γ. Τάγματος. Πέρνοντας ἐμεῖς τὰ ντουφεκία καὶ πληγαινοντας στὰ σύνορα δὲν θὰ θέλαμε νὰ μείνουν πῖω Ἀλληνοπούλα πού νὰ βρισχονται ἀκόμα βουτηγμένα στὸ βόθρο Μπράβο σου καὶ καλὴ ἐπιτυχία στὸ ἔργο πού ἀνελαβε.

⊕ Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΑΣ

Τὸν κλουτισμὸ τῆς ἐκκλησίας μας ἀπὸ εἰκόνες θὰ τὸν ζηλεύουν πολλὰς ἐκκλησιὰς τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἄλλων πόλεων.

Καθημερινῶς καταφθάνουν 15 ἕως 20 εἰκόνες, δωρηματα συναδέλφων, ἀψευδῆς μαρτυρία τῆς πληροῦς τακτοποιήσεως τῶν μὲ τὴν θρησκείαν, τὴν ὁποιάν οἱ ἄθεοι κομμουνιστὰι προσελάθησαν νὰ βγάλουν ἀπὸ τὴν ψυχὴ τους.

⊕ ΑΠ' Τὴν ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Βομβαρδισμὸς πρᾶγματικὸς γίνεται ἀπὸ τὰς ἀνοικτὰς, ἐπιστολὰς τῶν Ἐκαπαίων πρὸς τοὺς Ἄστυν. Ἐταομάρχας, Διοικητὰς Ἄστυν. Τμημάτων, Προέδρους Κοινοτήτων καὶ ἱερεῖς τῶν χωριῶν τῶν.

Βίβαι ἡ ψυχὴ τῶν Ἐκαπαίων ἡ ὁποία κλείνεται μέσα σ' αὐτὰ τὰ γράμματα. Μιὰ μαρτυρία ἀπράνταχτη, καὶ λέει ὅτι πέτασαν τὴ σαπίλα πού εἶχαν, ἐρχόμενοι στὸ Τάγμα μας. Λέει ὅτι τὸ Τάγμα μας εἶναι ἔθνικὸ ἔχολεφο σωτηρίας.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ...

ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Το χρονογράφημά μας
 "Οι κρίτικη άπεράνησαν ότι ο συγγραφεας τον είναι άσφατος στο χειρισμό της κέννας (Σ.Σ. και άλλοι όμως - Οι Εκκανετες του Τάγματός μας - άπεράνησαν ότι είναι κατάλληλος για... όνειρα θρηνης νυχτός!)"

Το μυθιστόρημα χωρίζεται σε τρία μέρη. Μέρους πρώτον: Στην επίγειο κόλαση της Μακρονήρου!

Σε παραθέτομεν ένα κεφάλαιο όπως έχει: Φωγέες στην νύχτα!

"...κι η νύχρα ήρθε! Βαρεία, καταθλιπτική λυχτα που γεμίζει δέος τις ψυχές! (Σ.Σ. Ο Κόναν κτού... στο μυθιστόρημα του... λυχτα τρομού!)"

-Προχωρούμε: Δες στις σκηνές, οι ψυχές σφιχόνται: στην φωνία, "όνα" κάτι τής κυτταί και να βήματα ακουγονται: Η άκουσ βαρεία στη γαλήνη κι η ψυχή μαγυνέται στη τανάλη της φοβέρας!

(Σ.Σ. Διάφερε το νερέκδοθεν μυθιστόρημα του κ. Αρτζη Φούσκα "Βήματα... στην κόλαση!")

Τα βήματα σταματούν. Κάποιος μπαίνει στη λυχη. (Σ.Σ. ήπως... ο "άδρατος" κ. Τζόρταν; -μιά μεγάλη κινηματογραφική ετυχία πο καιχτηκε στα τρία όνειρα πέροι.)

-ΔΕΣ!

Ε φωνή άκούγεται σπλησιωσής. Δες κι έρχεται απ'τά τάρταρα! (Σ.Σ. φωνή από τό... όπερ έβραν!)

Τ' κερμι τινάξεται. Εκαρταρά!

"Οχι έγω, όχι έγω!"

"όνα γέλοιο φέρνει τον τρομό. "Χά-χά-χά-χά-χά-χά!"

(Σ.Σ. Αντγαρ Ουάλας: Τό γέλοιο του τρομού!)"

-Δέν έχει σημασία ποιόν. 'Ε όνα θέλω!

Απλώνει το χέρι και..... κριτίεται άδρόσος.

-Αχι έί έκαδα!

Κυτάζει κλάτ του και βλέπει το Ρίζος κίτη άνοιχτό θυρταί τι διάρασε και ξεροσά ό γέλοιο. "Βρέ-βρέ! Δίν'αυτά ποδύρα για τό λακρονήρι! Κά ευκαρία να γραφω κι άλλα! Α, έξοχα! Τ' άνοιτρο με ροήθηκε πολύ..."

... ..

Την άπορένη ο "Ρίζος" με κίχηλότες τίτλους έμμοσέως νεο... φεπορταί. "έκει π' άργον-βαίγουν 10.000. Δημοκρατικοί Στρατιώτες!"

Π-ΟΗ.Δ.

δημοσιογράφοι των έφημερίδων "Λαγκός" και "Συμπρός" έπεσε κερπήσαν το Τά με τούτη άγωνία καρτέραι όλος ο κόσμος για μας. Βιδαν το πός πραγματικώς έχει κυκλοφορεί. Εί άτυχία όμως! Δίνας έπει ή κατάστασις έίς την Μηνάδα μας κι έ-σολικό (όνα κάτι κινηματογραφικές ταιμειαν κατάλληλτοι απ' τον φρεσηση έν-νίς δυο ή τριών έποχών) και δημοσιεύ. Ουσιαστέ. Εών Στρατιωτών μας. Ψήλωσαν έτσι σε συνέχειες απ' τις στήλες του Ρι ότι αυτό ξεπερνάει κάθε προσδοκία και κοσμοετη. Ο Ρίτος του: "Κάτεργα..."

ότι όντως τά γρασόμενα ύπό του κορμου νιπτικού ύψου είναι μυθεύματα. "Δυσκολευόμαστε να πιστέψουμε, είπαν, αυτό που είδαμε."

Ευγκεκριμένως ο συντάκτης του "Συμπρός" κ. Τσιμπιδόρος, ο όποιος παρέμεινε επί 24ωρο, έδηλωσε γρασητηρικώς: "Δέν υπάρχει καμιά άμείβολια ότι ν' ύπάρχουν μέτριοι και άριστοι υπερασπισται της 'αλληνικής ιδέας, άσφαλώς οι δευτε-ροι βρίσκονται στο Γ. Τάγμα Εκκανετών."

Ο κ. Τσιμπιδόρος έέδρετο επί φρας στους όμους των στρατιωτών, οι όποιοι τραγουδούσαν άθονικά τραγουδια και έχητακράυ γάζαν ύπερ του βασι, λέως, του Στρατοθ και άθονους. Επίσης ο κ. Τσιμπιδόρος πήρε αρκετές φωτογραφίες-στιγμι-ότυπα της ζωής του Τάγματός.

Οι Εκκανετες του, παρακάλεσαν να ποθν είς τους κ. κ. συναδέλφους των, να έπισκευθούν τη Μηνάδα μας, διά να δουν "ίδοις όμμασι" την αλήθεια.

Εμεις δέν προσέτομε τίποτε περισ-σώτερο, προκάλομε μόνο και περιμένου-με την επίσκεψη.

Ες έλθουν να δουν όσοι άγοιράλλου για την αλήθεια των όσων λέμε, για να κειροδούν. Πέντως πληροφοροδμε τους συ-κοράντες ότι ή πραγματικότητα όά τους άκοκαρδίωση.

Ενώ τούταζε για ζαχαρώματα ο Ρίζος λέει ότι τον άκοτώσαμε...